

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4317/2567

พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร โจทก์ นาย ม. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 47, ป.วิ.อ. มาตรา 186, ป.วิ.อ. มาตรา 208, ป.วิ.อ. มาตรา 215, ป.วิ.อ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้แม้ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายกฟ้องคดีส่วนอาญาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เนื่องจากขาดเจตนาทุจริต แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ต้องวินิจฉัยคดีส่วนแพ่งตาม ป.วิ.อ. มาตรา 47 ต่อไป โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ไม่ได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องคำขอให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินของโจทก์ เป็นการไม่ชอบด้วย ป.วิ.อ. มาตรา 186 (9) ประกอบมาตรา 215 เมื่อมีข้อเท็จจริงปรากฏอยู่แล้วในสำนวน และเพียงพอที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัยคดีได้เอง จึงไม่จำต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิจารณาและพิพากษาใหม่ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 208 (2) ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 335, 336 ทวิ กับให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 63,000 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ประกอบมาตรา 336 ทวิ จำคุก 1 ปี 6 เดือน ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 1 ปี กับให้จำเลยคืนถึงไต่ น้ำกับตู้เย็นของกลางแก่ผู้เสียหาย หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาทรัพย์สินดังกล่าว 33,000 บาท แก่ผู้เสียหาย ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องทั้งหมด (ที่ถูก ต้องพิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ข้อ 1. ก. เสียด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น) โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่โต้แย้งกันในฐานะรับฟังเป็นยุติว่า ว่าที่ร้อยตรีวุฒิชัย ผู้เสียหายเป็นเจ้าของกิจการโรงหล่อทองเหลืองและเคาะพ่นสีรถยนต์ จำเลยเคยเป็นลูกจ้างผู้เสียหาย ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้องจำเลยนำรถบรรทุกไปขนถังใส่น้ำสแตนเลส ขนาด 1,000 ลิตร ราคา 15,000 บาท และตู้เย็นยี่ห้ออีเลคโทรลักซ์ ขนาด 11 คิว ราคา 18,000 บาท ของผู้เสียหายไป สำหรับความผิดฐานลักทรัพย์ในเคหสถานโดยใช้ยานพาหนะตามฟ้องข้อ 1.ข. ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า ผู้เสียหายเบิกความยืนยันว่าไม่ได้ยกถังใส่น้ำและตู้เย็นตามฟ้องให้แก่จำเลย การที่จำเลยเอาทรัพย์สินดังกล่าวไป ย่อมฟังได้ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (1) นิยามศัพท์คำว่า "โดยทุจริต" หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และคำว่า "โดยทุจริต" เป็นเจตนาพิเศษอันเป็นองค์ประกอบของความผิดประการหนึ่งที่ผู้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์จะต้องมี แม้ผู้กระทำจะมีเจตนาเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปซึ่งเป็นเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 แต่หากขาดเจตนาทุจริตการกระทำของผู้

นั้นย่อมไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความจากคำเบิกความของนายอนุพันธ์ บุตรผู้เสียหายและประจักษ์พยานโจทก์ว่า จำเลยเข้าไปเอาถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋น ตามห้อง พร้อมกับของใช้ส่วนตัวของจำเลยบนชั้นรถบรรทุกขนาดใหญ่ซึ่งจอดอยู่หน้าโรงงานที่เกิดเหตุโดยเปิดเผยในเวลากลางวันต่อหน้าพยาน โดยก่อนจะเอาไปจำเลยแจ้งแก่พยานว่าผู้เสียหายยกทรัพย์ดังกล่าวให้แก่จำเลยแล้ว พยานไม่ได้ติดใจอะไรจึงเก็บของและทำงานต่อไป ดังนี้ หากจำเลยมีเจตนาทุจริตจะลักทรัพย์ดังกล่าว คงไม่แสดงตัวต่อนายอนุพันธ์ เพื่อให้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีแก่จำเลยได้เพราะจำเลยกับนายอนุพันธ์ต่างรู้จักกันมาก่อน ทั้งจำเลยซึ่งทำงานและพักอาศัยอยู่ภายในบริเวณโรงงานที่เกิดเหตุมานาน ย่อมทราบดีว่าบริเวณดังกล่าวมีกล้องวงจรปิดติดตั้งไว้หลายตัว นอกจากนี้ข้อเท็จจริงยังได้ความจากคำเบิกความของผู้เสียหายว่า เดิมตุ๋นตามห้องเคยตั้งไว้ที่บริเวณหน้าโรงงาน แต่จำเลยขอนำตุ๋นดังกล่าวไปตั้งไว้ที่บริเวณห้องพักของจำเลยโดยจำเลยแจ้งว่าจะได้ใช้ได้สะดวก และภายหลังลาออกจากงานแล้ว จำเลยเคยโทรศัพท์ไปแจ้งผู้เสียหายว่าจะขอขนาของใช้ส่วนตัวของจำเลยกลับไปที่บ้านเกิด แต่ไม่ได้บอกว่าจะขนาทรัพย์สินอะไรบ้าง ตามพฤติการณ์ดังกล่าวจึงเชื่อว่าการที่จำเลยเอาถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋นของผู้เสียหายไปเป็นการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เพราะจำเลยเข้าใจโดยสุจริตว่ามีสิทธิที่จะเอาทรัพย์ดังกล่าวไปได้ นอกจากนี้ที่กล่าวแล้วข้อเท็จจริงยังได้ความจากคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกกรบัญชา พนักงานสอบสวน พยานอีกปากหนึ่งของโจทก์ว่า สาเหตุที่ผู้เสียหายร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยเนื่องจากโกรธที่จำเลยเอาสุนัขตามฟ้องไป กรณีจึงยังมีข้อสงสัยว่า เหตุที่ผู้เสียหายไม่ได้ติดใจเรื่องที่จำเลยเอาถังใส่น้ำสแตนเลสกับตุ๋นตามฟ้องไปตั้งแต่แรก อาจเป็นเพราะผู้เสียหายตั้งใจจะยกทรัพย์ดังกล่าวให้แก่จำเลยและแสดงพฤติกรรมให้จำเลยเข้าใจว่า ผู้เสียหายยกถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋นให้แก่จำเลยดังที่จำเลยนำสืบต่อสู่ก็เป็นได้ พยานหลักฐานโจทก์จึงไม่เพียงพอให้รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยเอาถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋นของผู้เสียหายไปโดยมีเจตนาทุจริต จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดข้อหาดังกล่าวและพิพากษายกฟ้องมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น แต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ไม่ได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องคำขอให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์ของโจทก์นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 47 บัญญัติว่า คำพิพากษาคดีส่วนแพ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอันว่าด้วยความรับผิดชอบของบุคคลในทางแพ่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจำเลยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดหรือไม่ คดีนี้แม้ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายกฟ้องคดีส่วนอาญาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ เนื่องจากขาดเจตนาทุจริต แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ต้องวินิจฉัยคดีส่วนแพ่งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้นต่อไป การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ไม่ได้มีคำวินิจฉัยในเรื่องคำขอให้คืนหรือใช้ราคาทรัพย์ของโจทก์เป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 186 (9) ประกอบมาตรา 215 อย่างไรก็ดี เมื่อมีข้อเท็จจริงปรากฏอยู่แล้วในสำนวนและเพียงพอที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัยคดีได้เอง จึงไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิจารณาและพิพากษาใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 208 (2) ประกอบมาตรา 225 โดยศาลฎีกาเห็นว่า พยานหลักฐานที่จำเลยนำสืบยังรับฟังไม่ได้ว่า ผู้เสียหายยกถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋นให้แก่จำเลยแล้ว ดังนั้น เมื่อจำเลยนำสืบรับว่า จำเลยเอาถังใส่น้ำสแตนเลสและตุ๋นตามฟ้องของผู้เสียหายไป และผู้เสียหายเบิกความยืนยันว่าไม่ได้ยกทรัพย์ดังกล่าวให้แก่จำเลย จำเลยจึงไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะเอาทรัพย์ของผู้เสียหายไปและมีหน้าที่ต้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ดังกล่าวแก่

ผู้เสียหาย พินิจพิจารณาแล้วเห็นว่า ให้จำเลยคืนถังใส่น้ำสแตนเลสและตู้เย็นที่ยังไม่ได้คืนหากคืนไม่ได้ให้
ใช้ราคาทรัพย์สินเป็นเงิน 33,000 บาท แก่ผู้เสียหาย นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

พรชัย พุ่มกำพล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4317/2567>